

Rustplaats des geloofs in de gekruisigde Christus

Schriftgedeelte: Jesaja 53.

1 Wie heeft onze prediking geloofd? En aan wien is de arm des HEEREN geopenbaard?

2 Want Hij is als een rijsje voor Zijn aangezicht opgeschoten, en als een wortel uit een dorre aarde; Hij had geen gedaante noch heerlijkheid; als wij Hem aanzagen, zo was er geen gestalte dat wij Hem zouden begeerd hebben.

3 Hij was veracht en de onwaardigste onder de mensen, een Man van smarten en verzocht in krankheid; en een iegelijk was als verbergende het aangezicht voor Hem; Hij was veracht, en wij hebben Hem niet geacht.

4 Waarlijk, Hij heeft onze krankheden op Zich genomen, en onze smarten, die heeft Hij gedragen; doch wij achtten Hem dat Hij geplaagd, van God geslagen en verdrukt was.

5 Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden is Hij verbrijzeld; de straf die ons den vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is ons genezing geworden.

6 Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons een iegelijk naar zijn weg; doch de HEERE heeft ons aller ongerechtigheid op Hem doen aanlopen.

7 Als dezelve geëist werd, toen werd Hij verdrukt; doch Hij deed Zijn mond niet open; als een lam werd Hij ter slachting geleid, en als een schaap dat stom is voor het aangezicht zijner scheerders, alzo deed Hij Zijn mond niet open.

8 Hij is uit den angst en uit het gericht weggenomen; en wie zal Zijn leeftijd uitspreken? Want Hij is afgesneden uit het land der levenden; om de overtreding mijns volks is de plaag op Hem geweest.

9 En men heeft Zijn graf bij de goddelozen gesteld, en Hij is bij den rijke in Zijn dood geweest, omdat Hij geen onrecht gedaan heeft, noch bedrog in Zijn mond geweest is.

10 Doch het behaagde den HEERE Hem te verbrijzelen, Hij heeft Hem krank gemaakt; als Zijn ziel Zich tot een schuldoffer gesteld zal hebben, zo zal Hij zaad zien, Hij zal de dagen verlengen; en het welbehagen des HEEREN zal door Zijn hand gelukkig voortgaan.

Om den arbeid Zijner ziel zal Hij het zien en verzadigd worden; door Zijn kennis zal Mijn Knecht, de Rechtvaardige, velen rechtvaardig maken, want Hij zal hun ongerechtigheden dragen.

Daarom zal Ik Hem een deel geven van velen, en Hij zal de machtigen als een roef delen, omdat Hij Zijn ziel uitgestort heeft in den dood, en met de overtreders is geteld geweest; en Hij veler zonde gedragen heeft, en voor de overtreders gebeden heeft.

Van het oude Israël wordt gezegd dat zij grafschriften gebruikten net zoals wij dat doen vandaag de dag. Een van de godvruchtige theologen zegt dat, toen de Zaligmaker begraven werd, er geen tijd meer was om een grafschrift op Zijn graf te schrijven, omdat Hij spoedig weer zou opstaan, maar de Heilige Geest had reeds Zijn grafschrift geschreven in de afsluitende woorden van dit hoofdstuk: *Omdat Hij Zijn ziel uitgestort heeft in den dood, en met de overtreders is geteld geweest; en Hij veler zonde gedragen heeft, en voor de overtreders gebeden heeft.*

Wat is dit een gezegend hoofdstuk! Deze heerlijke Man, niemand anders dan de mens geworden Zoon van God, Die de plaats inneemt van de stervende zondaar, Die daar lijdt, bloedt en sterft, een verzoening aanbrengend voor de zonde. Dit alles is zoveel jaren tevoren geschreven voordat de Zaligmaker kwam, maar bijna zo alsof er iemand tegenwoordig was die er getuige van was geweest, doch ook ons de reden ervan verteld. O, dat woord **waarlijk** – het gewicht ervan! **Waarlijk, Hij heeft onze krankheden op Zich genomen, en onze smarten, die heeft Hij gedragen. Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden is Hij verbrijzeld** – het lijden van Zijn lichaam, het diepere lijden van Zijn heilige ziel. De

straf die ons den vrede aanbrengt, was op Hem – de Zaligmaker gestraft, opdat Zijn volk gezegend mocht worden met eeuwige vrede. En door Zijn striemen is ons genezing geworden. En onze verloren, verdorven toestand: Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons een iegelijk naar zijn weg; doch de HEERE heeft ons aller ongerechtigheid op Hem doen aanlopen. We zingen ervan:

De Heere, in de dag van Zijn toorn, legde
Onze zonden op het Lam, en Hij droeg ze weg.

Maar toch de liefde ervan te zien: *Alzo Hij de Zijnen, die in de wereld waren, liefgehad had, zo heeft Hij hen liefgehad tot het einde.* En dan te bedenken voor wie dit was: voor ellendige, schuldige zondaren.

Waar het mij vanavond om gaat, geliefden, is: dit is de rustplaats van het geloof; dit is het waar de vermoeide ziel rust vindt; dit is het fundament van onze hoop, het enige fundament; en dit is de plaats waar zondaren, geleid door de Geest van God, gebracht worden om hun vertrouwen op te stellen.

Vertrouw op Zijn krachtadig bloed,
Vrees niet uw verbanning van God,
Daar Jezus voor u stierf.

Dit is het voorrecht van Gods volk.

Wat ons betreft, hier in de Bethelkerk en onze gebedssamenkomst en in de verschillende omstandigheden, is het vooral mijn biddende begeerte voor u, verlangende, zoekende, vragende zielen, dat u in dit hoofdstuk ingeleid mag worden, en liefelijk in staat gesteld worden om uw anker hier te werpen; en dat u geleid mag worden tot Golgotha en liefelijk geleid om te vertrouwen op een stervende Zaligmaker. Ik geloof dat er enigen zijn – ik hoop velen hier – die de dierbaarheid hiervan gevoeld hebben, de dierbaarheid van Christus erin, Zijn liefde en Zijn grote verlossing. Maar dit is de plaats der rust.

Nog maar kortgeleden sprak ik erover. Ds. Jesse Delves bracht enige jaren geleden op de jaarvergadering, naar ik vernomen heb, enkele mensen nogal van streek. In zijn toespraak zei hij, dat er veel teveel 'het preken van de weg' in onze kerken is, en hij verklaarde het zo: zoveel slechts het uittekenen van een weg, het uittekenen van de bevinding van Gods volk. Maar u weet hoe ds. Delves zelf gewoonlijk preekte. Het was meer:

Het wijzen op de plaats waar genade overvloedig;
Ons leidend tot de bloedende wonden
Van onze mens geworden God.

Zie, het Lam Gods, Dat de zonde der wereld wegneemt. Christus heeft ons verlost van den vloek der wet, een vloek geworden zijnde voor ons; want er is geschreven: Vervloekt is een iegelijk die aan het hout hangt.

Welnu, mag dat de banier zijn die altijd in de Bethelkerk wordt opgeheven, zoals de slang verhoogd werd in de woestijn, en mogen stervende zondaren door genade met geloof zien en leven. En dit is Gods werk; het is het werk van de Heilige Geest. We bidden dat Hij u door het geloof daar mag leiden, dat enigen van u mogen zeggen:

Nu heb ik de grond gevonden, waarin
Mijn anker, hoop, onwrikbaar zal blijven:
De wonden van Jezus, voor mijn zonden.

Mag het uw deel zijn om ervan te spreken, ootmoedig ervan te getuigen wat Christus voor u betekent als uw enige Hoop.

* * *

Deze meditatie werd gehouden in de Bethelkerk, Luton, door dhr. B.A. Ramsbottom, op maandag 3 augustus 2015.